

# **KVALIFIKAČNÍ POŽADAVKY PRO VÝKON ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ ČINNOSTI VE VZTAHU K ÚŘEDNÍKŮM ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ**

## **METODICKÝ POKYN**

### **1) Obecné požadavky na úředníky územních samosprávných celků**

Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, stanoví v § 4 následující předpoklady pro vznik pracovního poměru úředníka územního samosprávného celku:

Úředníkem se může stát fyzická osoba, která

- a) je státním občanem České republiky, popřípadě fyzická osoba, která je cizím státním občanem a má v České republice trvalý pobyt,
- b) dosáhla věku 18 let, je způsobilá k právním úkonům, je bezúhonná, ovládá jednacím jazyk,
- c) splňuje další předpoklady pro výkon správních činností stanovené zvláštním právním předpisem.

Podle § 4 odst. 3 zákona č. 312/2002 Sb. lze pracovní smlouvu k výkonu činnosti úředníka uzavřít jen s fyzickou osobou, která tyto předpoklady splňuje.

Zvláštním právním předpisem vůči zákonu č. 312/2002 Sb. je zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

### **2) Požadavky pro výkon územně plánovací činnosti podle stavebního zákona**

V ustanovení § 24 stavebního zákona jsou kvalifikační požadavky pro výkon územně plánovací činnosti stanoveny takto:

1. osvědčení zvláštní odborné způsobilosti (tuto podmínku musí splňovat každý),
2. vzdělání a praxe, alternativně:
  - autorizovaný architekt, kterému byla udělena autorizace pro obor územní plánování nebo bez specifikace oboru podle zvláštního právního předpisu, nebo
  - vysokoškolské vzdělání uznané pro autorizaci v oboru územní plánování a nejméně 3 roky praxe při výkonu územně plánovací činnosti ve veřejné správě (dále jen „odpovídající praxe“), nebo
  - vysokoškolské vzdělání příbuzného oboru, uznaného pro autorizaci v oboru územní plánování nebo vysokoškolské vzdělání se stavebním zaměřením a nejméně 3 roky odpovídající praxe.

Kvalifikační požadavky vzdělání a praxe splňují rovněž ti úředníci, kteří vykonávali ke dni nabytí účinnosti stavebního zákona územně plánovací činnost na ministerstvu, krajském úřadu nebo obecním úřadu (§ 189 odst. 3 stavebního zákona nepřesně hovoří o kvalifikačním předpokladu, lze však dovozovat, že se jedná o požadavky ve smyslu § 24 stavebního zákona) a měli kvalifikaci zvláštní odborné způsobilosti pro správní činnost „v územním plánování“.

Výše uvedené požadavky podle § 24 stavebního zákona musí splňovat úředník zařazený k výkonu územně plánovací činnosti v krajském úřadu, úřadu územního plánování nebo jiného obecního úřadu, který je pořizovatelem. Citovaná ustanovení obou právních předpisů však nelze vykládat tak, že každý uchazeč o zaměstnání na obecním nebo krajském úřadu by musel splňovat požadavek osvědčení zvláštní odborné způsobilosti, praxe i vzdělání předem. Takový výklad by ve svých důsledcích vedl k tomu, že obce a kraje by do svých úřadů mohly přijímat jen velmi omezenou skupinu nových pracovníků, a to pracovníky, kteří již mají vykonánu zkoušku zvláštní odborné způsobilosti a mají praxi v daném oboru (tedy osoby, které již pracovali jako úředníci ve veřejné správě). Takový výklad by bylo možné označit za absurdní zvláště z toho důvodu, že jiný než uvedený uchazeč o zaměstnání by žádným způsobem nemohl získat osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti a ani praxi v oboru územního plánování. Za správný a jediný možný považujeme naopak výklad, kdy uchazeč o zaměstnání na obecním nebo krajském úřadu může být na úřadě zaměstnán a může vykonávat územně plánovací činnost, aniž by předem splňoval požadavky dle § 24 stavebního zákona, ovšem pod dohledem a pod vedením úředníka, který uvedené kvalifikační požadavky splňuje. Pod tímto dohledem bude pracovat do doby, než bude kvalifikační požadavky sám splňovat.

### **3) Výjimky z povinnosti plnění kvalifikačního požadavku vzdělání podle § 24 stavebního zákona**

Osobám bez odpovídajícího vzdělání, na které se nevztahuje ustanovení § 189 odst. 3 stavebního zákona, může Ministerstvo pro místní rozvoj (konkrétně odbor územního plánování) udělit podle § 195 stavebního zákona výjimky z kvalifikačního požadavku vzdělání v případě prokazatelné kvality práce na úseku územního plánování. Zákon nestanoví, jakým způsobem se výjimky udělují a nestanoví ani formu. Vzhledem k tomu, že se jedná o rozhodování o subjektivním právu žadatele o udělení výjimky, je třeba na celou záležitost nahlížet tak, že se o udělení výjimky rozhoduje správním rozhodnutím vydaným ve správním řízení. Podle § 192 stavebního zákona se na postupy a řízení použijí ustanovení správního řádu, pokud stavební zákon nestanoví jinak (což v tomto případě stavební zákon nečiní). Tento postup umožňuje žadateli rovněž možnost využití opravného prostředku (rozkladu) proti vydanému rozhodnutí.

Stavební zákon rovněž nestanoví žádná kritéria, podle kterých by měla být posuzována „prokazatelná kvalita práce na úseku územního plánování“. Záleží tedy na ustálení rozhodovací praxe Ministerstva pro místní rozvoj při udělování výjimek. Kvalitu práce lze posoudit podle úrovně jejích výstupů, délky praxe, hodnocení zaměstnavatele nebo objednatele zakázky, atd. Kromě náležitostí žádosti uvedených v § 45 odst. 1, resp. § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. by žadatel o udělení výjimky měl, ve vlastním zájmu, svou žádost řádně odůvodnit a doložit prokazatelnou kvalitu práce na úseku územního plánování.